

(PROJEKT)

**UCHWAŁA NR
Rady Miasta Szczecin
z dnia**

w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Szczecin

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 14 ustawy o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm. z 2002 r. Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558; Nr 113, poz. 984; Nr 153, poz. 1271; Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717; Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055; Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441; Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128; Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) w związku z §7 ust. 1 Statutu Miasta (załącznik do uchwały Nr XXX/598/04 Rady Miasta Szczecina z dnia 14 grudnia 2004r. w sprawie przyjęcia Statutu Miasta Szczecina – Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2005r. Nr 10, poz. 178); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Nadać Honorowe Obywatelstwo Miasta Szczecin Lechowi Wałęsie.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Lech Wałęsa (ur. 29 września 1943 r. w Popowie) – działacz związkowy, polityk, lider Solidarności, laureat Pokojowej Nagrody Nobla w roku 1983 i Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1990-1995.

W sierpniu 1980r. był jednym z organizatorów i przywódców strajku w Stoczni Gdańskiej. 17 września 1980 r. został wybrany przewodniczącym Krajowej Komisji Porozumiewawczej. W kwietniu 1981 r. na zjeździe delegatów NSZZ Solidarność został wybrany formalnie przewodniczącym Solidarności oraz Krajowej Komisji Porozumiewawczej (1980-1981), której zadaniem było kontynuowanie negocjacji z rządem.

W grudniu 1981 r. był internowany w Chylicach, Otwocku i Arłamowie, został zwolniony w listopadzie 1982 r.. Rok później wrócił do pracy w Stoczni Gdańskiej na stanowisko elektryka, które formalnie zajmował do 1990 roku.

W latach 1983-1987 oficjalnie był tylko "prywatną osobą", jednak faktycznie odgrywał rolę trzymanego pod stałym dozorem milicyjnym nieformalnego lidera opozycji. W 1987 r. założył półlegalną Krajową Komisję Wykonawczą NSZZ "Solidarność", która dążyła oficjalnie do legalizacji związku. Istniała ona trzy lata.

W 1983 r. jako lider podziemnej Solidarności otrzymał Pokojową Nagrodę Nobla. Odebrała ją jego żona Danuta Wałęsa 10 grudnia 1983 roku w Oslo. Władze PRL odmówiły wydania Wałęsie paszportu.

Lech Wałęsa jest jedynym Polakiem wyróżnionym Pokojową Nagrodą Nobla.

W 1988 r. był współorganizatorem strajku w Stoczni Gdańskiej, zakończonego ugodą z rządem i rozpoczęciem rozmów Okrągłego Stołu. Rozmowy okrągłego stołu rozpoczęły się 6 lutego 1989r., a zakończyły 5 kwietnia. W ich wyniku możliwa była zmiana Konstytucji PRL i wybory parlamentarne w czerwcu 1989r.

Był współtwórcą porozumień Okrągłego Stołu czyli nieformalnym przywódcą tzw. społecznej części uczestników tych rozmów i oficjalnie jej głównym koordynatorem. Te pokojowe przemiany, nazwane bezkrwawą rewolucją, były fenomenem na skalę światową i przykładem dla innych, w jaki sposób można bezkrwawo dojść do porozumienia. Waleczność i odwaga Lecha Wałęsy, który stanął na czele opozycji demokratycznej, doprowadziła do kompromisu ze słabą, lecz jeszcze groźną władzą komunistyczną, czego wynikiem były wybory czerwca 1989 roku i utworzenie pierwszego niekomunistycznego rządu po wschodniej stronie Żelaznej Kurtyny.

Kolejne lata to walka o dalszą demokratyzację Polski i przemiany w stronę gospodarki rynkowej..

22 grudnia 1990 roku Lech Wałęsa został pierwszym, demokratycznie wybranym w wyborach powszechnych prezydentem Rzeczypospolitej. Lata prezydentury to trudne zmiany gospodarcze i

walka o kształt sceny politycznej. Do jego wielkich sukcesów w tamtym czasie należy doprowadzenie do wyprowadzenia wojsk radzieckich z Polski, oraz uzyskanie dokumentów dotyczących zbrodni katyńskiej, a także zorganizowanie uroczystych obchodów 50 rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego. W trakcie prezydentury nie zapomniał o swoich korzeniach. Starał się wspierać robotników w trudnych dla nich czasach przemian gospodarczych. Proponował własne rozwiązania i zawsze gotowy był rozmawiać, dyskutować i mediować. Także nigdy nie uchylał się od odpowiedzialności za swoje decyzje i za przyjęcie trudnej i często bolesnej drogi do wolności osobistej i gospodarczej, za co przyszło mu zapłacić przegraną w wyborach prezydenckich 1995r. roku.

W trakcie swojej prezydentury i po jej zakończeniu Lech Wałęsa pozostawał rzecznikiem Polski na arenie międzynarodowej. Działal na rzecz przyjęcia naszego kraju do Struktur Paktu Północnoatlantyckiego, oraz do Unii Europejskiej. W roku 1995 ufundował Instytut Lecha Wałęsy, którego misją jest wspieranie demokracji i samorządności w Polsce i na świecie. Dziś Lech Wałęsa kontynuuje swą misję rzecznika solidarności. Podróżując po całym świecie, przypomina nasze polskie doświadczenia i bezkruwą walkę o pokój i demokrację.

Za swoją działalność na rzecz wolnej Polski otrzymał szereg odznaczeń i wyróżnień, min otrzymał:

- Królewski Order Serafinów (1993) – Szwecja
- Wielki Krzyż Orderu Łaźni (1991) – Wielka Brytania
- Krzyż Wielki Orderu Legii Honorowej (1991) – Francja
- Wielki Krzyż Orderu Ziemi Maryjnej (2006) – Estonia
- Order Białego Lwa – (1999) – Czechy
- Order Słonia – Dania
- Wielki Order Zasług (1991) – Włochy
- Wielki Krzyż :Order Białej Róży (1993) – Finlandia
- Order Lwa Niderlandów – Holandia
- Order I Klasy Francisco de Miranda (1989)
- Order Piusa XII – Watykan
- Order Zasługi Republiki Federalnej Niemiec
- Medal Wolności National Endowment for Democracy, Waszyngton, USA

Jako pierwszy Polak w 1981r. uhonorowany został tytułem Człowieka Roku magazynu Time. W 1995 roku otrzymał tytuł Człowiek Roku tygodnika Wprost. Jest laureatem statuetki Nagrody Humanitarnej VICTORIA, a także Nagrody Kisiela 2005, 17 lipca 1996r. wyróżniony honorowym tytułem Przyjaciel Ludzi Bezdomnych, nadawanym przez twórcę Monaru – Marka Kotańskiego.

Z rąk Królowej Brytyjskiej Elżbiety II otrzymał godność Honorowego Członka Orderu Łaźni (*Honorary Member of the Most Honourable Order of the Bath* (obywatele brytyjscy otrzymują przy nadaniu tego orderu osobiste szlachectwo, ale nie odnosi się to do cudzoziemców), a w 1993 roku z okazji udekorowania szwedzkim odznaczeniem – Orderem Św. Serafina nadano mu herb mający zastosowanie wyłącznie do celów reprezentacyjnych.

24 maja 2007 Rada Miasta Stołecznego Warszawy przyznała mu tytuł Honorowego Obywatela.

Przewodniczący Rady Miasta

Bazyli Baran